

2.24.3

155b → (משנה ג) (סליק פסקיה לקיבורא בשיניה) 156b → (משנה ג)

note: an animal who has eaten part of a corpse does not generate טומאה בלועה – it is considered טומאה – but that only obtains so long as the animal is alive. Once it dies, if the flesh could still be considered undigested, there is טומאה.

<p>1. ידע צדיק דין דלים רשע לא יבין דעת: משלי כט, ז</p> <p>2. כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה: ירמיהו י, ב</p> <p>3. ויאמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי: והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשך יצא ממעיך הוא יירשך: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: בראשית טו, ג-ה</p> <p>4. מי העיר ממזרח צדק וקראוהו לרגלו? ותן לפניו גוים ומלכים ירד? ותן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: ישעיהו מא, ב</p> <p>5. לא יועילו אוצרות רשע וצדקה תציל ממות: משלי י, ב</p>

I. משנה ג: various forms of feeding animals

- a. Camels: forbidden to force-feed a lot, but permitted to place in their mouths by hand (מלעיטין)
 - b. Calves: forbidden to do המראה but may do הלעטה
 - c. Chickens: may feed by הלקטה
 - i. Definitions: of מלעיטין and מאמירין, מהלקטין
 1. מהלקטין = less deep; מאמירין דב יהודה = too deep for it to vomit; מלעיטין = less deep
 - a. Support: המראה and הלעטה as both by hand, feeding more forcefully
 2. כל ד' חסדא both are deep; הלעטה is by hand and המראה involves using a כלי
 - a. Challenge (to ר"י): תוס' שבת יז: כג: (ר"י) for chickens but neither for birds
 - b. Assumption: מהלקטין is stuffing it in their gullets and מלקיטין is placing it before them
 - i. But: why would there be an איסור to strew any food before any animal?
 - c. rather: מהלקטין is stuffing "too deep" and מלקיטין is less deep → המראה is with a כלי (תיובתא דר"י)
 - d. reply (for ר"י): original assumption correct – since we are not responsible for feeding etc.
 - i. therefore: it is אסור to even put food before them, per ברייתא contrasting dog and pig
 - ii. support from משנה (per ירושלמי) that allows putting water before ducks etc. but not יונים
 1. Rejection: invocation of "water" (instead of seeds) is because water is accessible (lakes etc.)
 - iii. Tangent: v. 1 – ה' kindness with dogs, allowing food to remain in them for 3 days (see note)
 - d. Water: permissible to pour water into bran, but not to mix
 - i. ר' יוסי בר יהודה follows משנה אב"י (חכמים) who places חיוב on one who mixes flour w/water
 1. Challenge: perhaps even ריב"י would admit to חיוב for just putting together, as bran isn't גיבול
 2. Block: explicit ברייתא has ריב"י (רבי) permitting one to put water into bran
 3. ברייתא "some" permit mixing toasted corn
 - a. Identification (ר"ח): that is ריב"י – but even he demands a שנוי (e.g. mixing a bit at a time)
 - b. Note: all agree that we may mix שתית (food made of toasted corn) and may drink המצרי
 - i. Challenge: we just ruled that we may not mix (grain with water)
 - ii. Answer: if it is thick, we may not mix; if thin, we may mix – but with a שנוי
 1. שנוי: if we normally put in the vinegar first, on שבת we put in the grain first
 - iii. Story: לוי found the groom mixing bran and water and criticized him
 1. Father: related that their family had a tradition from רב that we may mix but not feed
 - a. And: if it is an ox (that doesn't feed itself), we may even feed it – with a שנוי
 - b. שנוי: mixing שתי וערב instead of all around
 - i. Challenge: it doesn't mix well
 - ii. Answer (רב יהודה): from there, he pours it into a vessel – that mixes it
- e. Water: permissible to place water for birds/bees that don't have access and for which you are responsible

II. Aggadic excursions about impact of astrology on fate, beginning with that found in ריב"ל's notebook

- a. דיב"ל list of characteristics "hardwired" based on the day of the week of birth (list)
- b. ד' חנינא not the day of the week but the hour (list)
- c. רב ושמואל (his phrase has been interpreted various ways) vv. 2-5, story with "seer"
- d. אין מזל לישראל ד' יוחנן, רב ושמואל (story with his daughter)